សៀវភៅយ៉ូអែល និង ព្រះវិហារអាវេនទីស្ទថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃសម័យឡាអូឌីសេ — លេខ ម្ភៃបី

Jeff Pippenger
2026-01-04

លេខម្ភៃបី

នៅក្នុងអត្ថបទទីម្ភៃពីរ ខ្ញុំបានសរសេរថា៖ «បន្ទាប់មក នៅក្នុងជំពូកទីដប់មួយ ពង្សាវលីនៃប្រជាជនដែលត្រូវបានជ្រើសរើស ត្រូវបានតំណាងដោយឈ្មោះដប់ ចាប់ពីសេមដល់អាប់រ៉ាម។ ជំពូកទីដប់មួយ គឺជារឿងនៃប៉មហាបិល ប៉ុន្តែក៏ជាពង្សាវលីនៃប្រជាជនដែលត្រូវបានជ្រើសរើសផងដែរ ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយអ័ប្រាហាំ។ ជំពូកទីដប់មួយ ណែនាំអំពីប្រជាជនដែលត្រូវបានជ្រើសរើសមួយក្រុម ដែលត្រូវចូលទៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាបីផ្នែកជាមួយព្រះ។ ជំហានទីបី និងជំហានចុងក្រោយ គឺការថ្វាយអ៊ីសាកជាយញ្ញបូជា នៅក្នុងជំពូកទីម្ភៃពីរ។ ជំពូក “ដប់មួយ” គឺជាការចាប់ផ្តើមអាល់ហ្វា ហើយជំពូក “ម្ភៃពីរ” គឺជាការបញ្ចប់អូមេហ្គា។ សេចក្តីជំនឿដែលត្រូវការដើម្បីស្តាប់ព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ នៅក្នុងអត្ថន័យនៃឈ្មោះទាំងឡាយ មិនខុសពីសេចក្តីជំនឿដែលត្រូវការដើម្បីស្តាប់ព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងការរាប់លេខនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ឡើយ»។

ជំពូកទីដប់មួយបង្ហាញអំពីសេចក្ដីសញ្ញារបស់កាអ៊ីន និងសេចក្ដីសញ្ញារបស់អាបិល។ យើងបានបង្ហាញជាញឹកញាប់អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយថា លក្ខណៈសម្បត្តិព្យាករណ៍នៃប៉មហាបិលតំណាងឲ្យសេចក្ដីសញ្ញាក្លែងក្លាយមួយ។ បន្ទាប់ពីទឹកជំនន់ មានការផ្លាស់ប្តូរសម័យកាលនៃការបែងចែករបបពីការថ្វាយបង្គំនៅមាត់ទ្វារអេដែនមុនទឹកជំនន់ ហើយបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់ ការថ្វាយបង្គំត្រូវធ្វើនៅអាសនៈវិញ។ អាសនៈនោះមានតម្រូវការពិសេសតាមព្រះគម្ពីរ។ វាត្រូវសង់ឡើងពីថ្មធម្មជាតិ ដោយគ្មានការកាប់ឆិតឬឆ្លាក់ថ្មដោយដៃមនុស្សឡើយ។ វាត្រូវតែរៀបជាថ្មលើថ្ម ដោយគ្មានបាយអ។

គោលបំណងនៃប៉មនោះ គឺដើម្បីធ្វើឲ្យពួកបរិវាររបស់និម្រ៉ូឌមានឈ្មោះមួយ ដែលតំណាងឲ្យលក្ខណៈអត្តចរិត។ ក្នុងប៉មនោះ យើងឃើញមនុស្សកំពុងព្យាយាមសង្គ្រោះខ្លួនឯង ហើយលើកខ្លួនឯងឡើងជាព្រះនៃស្ថានសួគ៌។ ប៉មនោះជានិមិត្តរូបនៃក្រុមជំនុំមួយដែលគិតថាខ្លួនអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបាន ហើយគិតថាខ្លួនគួរត្រូវបានលើកឡើង ដូចជាស្ដេចទាំងដប់ធ្វើនៅក្នុងទំនុកតម្កើង 83 នៅពេលពួកគេលើកក្បាលឡើងនៅក្នុងសហព័ន្ធអាក្រក់នៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលកើតឡើងនៅពេលច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។

> បទចម្រៀង ឬទំនុកដំកើងរបស់អាសាភ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ
> សូមកុំស្ងៀមស្ងាត់ឡើយ៖ សូមកុំទប់ស្ងៀម ហើយសូមកុំឈប់ស្ងប់ស្ងាត់ឡើយ
> ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ។ ដ្បិត មើល៍ សត្រូវរបស់ទ្រង់កំពុងបង្កការភ្ញាក់ផ្អើលឡើង
> ហើយអ្នកដែលស្អប់ទ្រង់បានលើកក្បាលឡើង។ ទំនុកដំកើង 83:1, 2.

ពិភពលោកទើបតែត្រូវបានបំផ្លាញដោយទឹកជំនន់របស់ណូអេ ហើយមូលហេតុដែលព្រះបានកំណត់ការបិទនៃឱកាសសាកល្បងលើពិភពលោកមុនទឹកជំនន់នោះ គឺដោយសារតែគំនិតរបស់មនុស្សបានក្លាយជាអាក្រក់ជានិច្ច។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយអំពីសាមគ្គីភាពតាមវិធីផ្សេងៗគ្នា មួយក្នុងចំណោមនោះគឺការមើល «ភ្នែកទល់នឹងភ្នែក»។ តើពីរនាក់អាចដើរជាមួយគ្នាបានដែរឬទេ បើពួកគេមិនមានការយល់ព្រមគ្នា?

> ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមអង្វរដល់បងប្អូនទាំងឡាយ
> ដោយព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង
> ឲ្យអ្នករាល់គ្នានិយាយស្របគ្នាទាំងអស់
> ហើយកុំឲ្យមានការបែកបាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាឡើយ
> ប៉ុន្តែឲ្យបានរួបរួមគ្នាយ៉ាងពេញលេញ ក្នុងគំនិតតែមួយ
> និងក្នុងការវិនិច្ឆ័យតែមួយ។ ១ កូរិនថូស ១:១០។

នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបំភាន់ភាសានៅក្នុងការជំនុំជម្រះលើនគររបស់និម្រ៉ូឌ នោះវាបញ្ជាក់ថា មុនពេលមានការបំភាន់នោះ ពួកគេទាំងអស់ស្ថិតនៅក្នុងសាមគ្គីភាព ហើយដូច្នេះ ពួកគេទាំងអស់មានលក្ខណៈដូចគ្នា ហើយលក្ខណៈនោះគឺជាសាសនាមួយដែលផ្អែកលើកិច្ចការរបស់មនុស្ស ផ្ទុយពីអស់អ្នកនៅក្នុងជំពូកដដែលនោះ ដែលត្រូវបានតំណាងដោយអប្រាហាំ។ សេមជាព្រលឹងដ៏ស្មោះត្រង់មួយនៅក្នុងសម័យរបស់និម្រ៉ូឌ។ អ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រចង្អុលបង្ហាញទៅកាន់សេម ថា ជាអ្នកដែលបានសម្លាប់និម្រ៉ូឌ ដែលជាអ្នកបះបោរដ៏ខ្លាំងពូកែនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់។ ចំណុចនេះនៅតែមានសុពលភាព ទោះបីគ្មានគំនិតរបស់អ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រក៏ដោយ ដ្បិតសេមជាមនុស្សនៃសេចក្ដីសញ្ញា ដែលមានខ្សែឈាមសន្តតិរបស់ខ្លួនទៅដល់ណូអេ ជាមនុស្សនៃសេចក្ដីសញ្ញា ដែលមានខ្សែឈាមសន្តតិរបស់ខ្លួនត្រឡប់ទៅដល់សេត ជាមនុស្សនៃសេចក្ដីសញ្ញាម្នាក់ទៀត ដែលបានចូលមកក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសេចក្ដីសញ្ញា ដើម្បីជំនួសអេបិល បងប្រុសរបស់ខ្លួន ដែលជាមនុស្សនៃសេចក្ដីសញ្ញាម្នាក់ទៀត ហើយជាពូជពង្សផ្ទាល់របស់អាដាម។

លោកុប្បត្តិ ជំពូកទីដប់មួយ គឺជាមហាវិវាទរវាងព្រះគ្រីស្ទ និងសាតាំង ក្នុងបរិបទនៃសម្ពន្ធមេត្រីនៃជីវិត និងសម្ពន្ធមេត្រីនៃសេចក្ដីស្លាប់។ នីម្រ៉ូឌ តំណាងឲ្យអ្នកបរបាញ់ដ៏អស្ចារ្យនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះគាត់តំណាងឲ្យក្រុមជំនុំមួយដែលមានអ្នកលះបង់ខ្លួនជាច្រើន។ អាប់រ៉ាម តាមរយៈសេម តំណាងឲ្យក្រុមជំនុំមួយដែលមានអ្នកលះបង់ខ្លួនតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ។ សេម ជាមនុស្សនៃសម្ពន្ធមេត្រី នៅពេលដែលនីម្រ៉ូឌកំពុងសង់ប៉មរបស់គាត់

ប៉ុន្តែសម្ពន្ធមេត្រីទាំងពីរនៅក្នុងជំពូកទីដប់មួយ មិនត្រូវបានតំណាងដោយសេម និងនីម្រ៉ូឌទេ ប៉ុន្តែដោយនីម្រ៉ូឌ និងអ័ប្រាហាំវិញ។ ប៉ូលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងច្បាស់នូវក្បួនច្បាប់ព្យាករណ៍នេះ។

> ដ្បិតម៉ិលគីសេដិកនេះ ជាស្តេចក្រុងសាឡឹម ជាបូជាចារ្យនៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ដែលបានជួបអប្រាហាំ ខណៈដែលគាត់កំពុងត្រឡប់មកពីការសម្លាប់ស្តេចទាំងឡាយ ហើយបានប្រទានពរដល់គាត់។ អប្រាហាំក៏បានប្រគល់មួយភាគដប់នៃរបស់ទាំងអស់ដល់លោកផងដែរ។ តាមន័យបកស្រាយ ជាមុនដំបូង លោកជា «ស្តេចនៃសេចក្ដីសុចរិត» ហើយបន្ទាប់មកទៀតជា «ស្តេចក្រុងសាឡឹម» ផងដែរ គឺជា «ស្តេចនៃសេចក្ដីសុខសាន្ត»។ លោកគ្មានបិតា គ្មានមាតា គ្មានពូជពង្ស គ្មានទាំងការចាប់ផ្ដើមនៃថ្ងៃទាំងឡាយ ឬទីបញ្ចប់នៃជីវិតឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវបានធ្វើឲ្យដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយនៅជាបូជាចារ្យជានិច្ច។ ឥឡូវនេះ ចូរពិចារណាមើលថា បុរសនេះធំយ៉ាងណា ដែលសូម្បីតែអប្រាហាំ ជាបុព្វបុរស ក៏បានប្រគល់មួយភាគដប់នៃរបស់រឹបអូសដល់លោកដែរ។
>
> ហើយពិតប្រាកដណាស់ ពួកអ្នកដែលជាកូនចៅនៃលេវី ដែលទទួលការិយាល័យនៃបព្វជិតភាព មានបញ្ញត្តិឲ្យយកដប់ភាគមួយពីប្រជាជន តាមក្រឹត្យវិន័យ គឺពីបងប្អូនរបស់ពួកគេ ទោះបីពួកគេចេញមកពីចង្កេះរបស់អ័ប្រាហាំក៏ដោយ៖
>
> ប៉ុន្តែអ្នកដែលពូជពង្សរបស់គាត់មិនត្រូវបានរាប់ចេញពីពួកគេនោះ បានទទួលដង្វាយមួយភាគដប់ពីអ័ប្រាហាំ ហើយបានប្រទានពរដល់អ្នកដែលមានព្រះបន្ទូលសន្យា។ ហើយដោយគ្មានការជំទាស់អ្វីទាំងអស់ អ្នកតូចជាងត្រូវបានប្រទានពរដោយអ្នកធំជាង។ ហើយនៅទីនេះ មនុស្សដែលស្លាប់ទទួលដង្វាយមួយភាគដប់ ប៉ុន្តែនៅទីនោះ គាត់ទទួលវា គឺអ្នកដែលមានសេចក្ដីបន្ទាល់ថា គាត់រស់នៅ។ ហើយដូចជាខ្ញុំអាចនិយាយបានថា សូម្បីតែលេវីផង ដែលទទួលដង្វាយមួយភាគដប់ ក៏បានថ្វាយដង្វាយមួយភាគដប់ក្នុងអ័ប្រាហាំដែរ។ ដ្បិតនៅពេលមិលគីសេដេកបានជួបគាត់ គាត់នៅតែស្ថិតនៅក្នុងចង្កេះរបស់បិតាគាត់នៅឡើយ។ ហេព្រើ 7:1–10។

មានសេចក្ដីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្នជាច្រើនយ៉ាងនៅក្នុងប្រធានបទអំពីមិលគីសេដិក ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែកំពុងបញ្ជាក់ថា ប៉ូលបានបង្រៀនដោយផ្ទាល់ថា លក្ខណៈព្យាករណ៍របស់មនុស្សក្នុងសម្ពន្ធមេត្រី ហើយដោយនោះ ខ្ញុំមានន័យថា បុរស និងស្ត្រីក្នុងសក្ខីភាពដែលបានបំផុសគំនិត ដែលសក្ខីភាពតាមព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេកំពុងកំណត់សម្គាល់ទីតាំងមួយនៅក្នុងបន្ទាត់ព្យាករណ៍នៃសម្ពន្ធមេត្រីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយមនុស្សជាតិ។ ប៉ូលបង្រៀនថា មិលគីសេដិក ដែលបានរស់នៅមុនពេលបព្វជិតភាពលេវីត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅស៊ីណាយ ហើយដូច្នេះគឺមុនពេលមានបព្វជិតភាពលេវីជាងបួនរយឆ្នាំ បានទទួលដង្វាយមួយភាគដប់ពីលេវីរួចហើយ។ ដើម្បីស្ថិតនៅក្នុងបព្វជិតភាពលេវី អ្នកត្រូវតែជាជនលេវីម្នាក់ដែលអាចបញ្ជាក់បានអំពីពូជឈាមសន្តានរបស់ខ្លួនថាចុះមកពីលេវី។ មិលគីសេដិកមិនអាចបង្ហាញបានថាសន្តានរបស់គាត់ចុះមកពីខ្សែពូជរបស់លេវីទេ ពីព្រោះលេវីមិនទាន់បានកើតនៅឡើយ។

ខុសបែន្ទាត់នទៃំនាយដលែតំណាងឲ្យសចេក្តីសញ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយអដាំ និងអវ៉ា តាមពិតជាសចេក្តីសញ្ញាពីរ។ សចេក្តីសញ្ញាទីមួយគឺជាសចេក្តីសញ្ញានជៃវីត ជាមួយនឹងការសាកល្បងដ៏សាមញ្ញមួយ។ បន្ទាប់ពីការធ្លាក់ក្នុងអំព ើហាប និងការសាកល្បងដលែបរាជ័យ សចេក្តីសញ្ញាបន្ទាប់បានរួមបញ្ចូលឈាមនកៃូនចៀ ម ដ ើម្បីផ្តល់សម្លៀ កបំពាក់។ បន្ទាប់មក មានសចេក្តីសញ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយមនុស្សជាតិ ដលែត្រូវបានតំណាងដ ោយឥន្ទធនូ ល ោកណូអេ និងការថ្វាយបង្គំន ៅអាសនៈ។ បន្ទាប់មក គឺល ោកុប្បត្តិ ជំពូក ១១ ដលែជាសចេក្តីសញ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយប្រជាជនដលែបានជ្រ ើសរ ើសមួយក្រុម ដលែនឹងត្រូវបានហ ៅថា ជនហប្រេ ើ បានចាប់ផ្ត ើម។ ក្នុងរ ឿងទាំងន ោះនីមួយៗ តួអង្គក្នុងព្រះគម្ពីរគឺជាបុរស ឬស្ត្រីនសៃចេក្តីសញ្ញា។

ន ៅក្នុង បទល ោកុប្បត្តិ ជំពូក ១១ ការចាប់ផ្ត ើមនកៃិច្ចសញ្ញានជៃវីតជាមួយប្រជាជនដលែត្រូវបានជ្រ ើសរ ើស ត្រូវបានបង្ហាញចញ្ចេ ហ ើយវាត្រូវបានបង្ហាញចញ្ចេ ន ៅទីកន្លងែតម្បែនេ ោះដលែ នីម្រ៉ូឌ បង្ក ើតកិច្ចសញ្ញានសៃចេក្តីស្លាប់ ដូចដលែត្រូវបានតំណាងដ ោយឥដ្ឋ និងកំប ោរ ដលែជារូបក្លងែក្លាយនថៃ្មមិនបានឆ្លាក់ និងគ្មានកំប ោរ ដូចដលែត្រូវបានតំណាងដ ោយអាសនៈបូជា។ បងស្រី វ៉ាយត៍ ប្រាប់យ ើងថា អាសនៈបូជា តំណាងឲ្យព្រះគ្រីស្ទ ដូច្នេះ សាសនារបស់ នីម្រ៉ូឌ ដលែជាសាសនាក្លងែក្លាយ មូលហតេុនេះហ ើយ តំណាងឲ្យព្រះគ្រីស្ទក្លងែក្លាយមួយ។

> ហ ើយពួកគបេាននិយាយគ្នាទ ៅវិញទ ៅមកថា៖ «មកចុះ យ ើងធ្វ ើឥដ្ឋ ហ ើយដុតវាឲ្យឆ្អិនសព្វល្អ»។ ហ ើយពួកគមោនឥដ្ឋជំនួសថ្ម ហ ើយមានជ័រជីជំនួសកំប ោរសម្រាប់បាយអ។ ល ោកុប្បត្តិ ១១៖៣
>
> ហ ើយប្រសិនប ើអ្នកនឹងសង់អាសនៈថ្មមួយសម្រាប់ខ្ញុំ ន ោះអ្នកមិនត្រូវសង់វាពីថ្មដលែបានដាប់ឆ្លាក់ឡ ើយ ដ្បិតប ើអ្នកល ើកឧបករណ៍របស់អ្នកឡ ើងល ើវា ន ោះអ្នកបានធ្វ ើឲ្យវាស ៅហ្មងហ ើយ។ និក្ខមនំ 20:25.
>
> «យ ើងកំពុងស្ថិតក្នុងគ្រ ោះថ្នាក់នកៃារលាយបញ្ចូលអ្វីដលែបរិសុទ្ធជាមួយអ្វីដលែ សាមញ្ញ។ ភ្ល ើងដ៏បរិសុទ្ធពីព្រះ ត្រូវយកមកប្រ ើក្នុងកិច្ចខិតខំរបស់យ ើង។ អាសនៈពិតគឺព្រះគ្រីស្ទ; ភ្ល ើងពិតគឺព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នះេហ ើយជាការបំផុសគំនិតរបស់យ ើង។ មានតពែលេដលែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំ និងណនែាំមនុស្សម្នាក់ប៉ុណ្ណ ោះ ដលែគាត់ជាអ្នកបព្រ្ជកសាដលែមានសុវត្ថិភាព។ ប្រសិនប ើយ ើងបវែចញ្ចេពីព្រះ និងពីអ្នកដលែទ្រង់បានជ្រ ើសរ ើស ដ ើម្បីទ ៅសួ្រន ៅអាសនៈចម្លកែ ន ោះយ ើងនឹងទទួលបានចម្ល ើយស្របតាមអំព ើរបស់យ ើង»។ Selected Messages, book 3, 300.

ក្នុងចំណ ោមសចេក្ដីពិតផ្សងេទៀ ត មរៀ នមួយក្នុងចំណ ោមមរៀ នទាំងឡាយដលែបានទាញយកតាមបបែទំនាយពី ល ោកុប្បត្តិ ជំពូក ១១ គឺថា វាតំណាងឲ្យការចាប់ផ្ត ើមនខៃ្សបែន្ទាត់ទំនាយមួយ។ ទីកជំនន់ន ៅសម័យនូអសេម្គាល់នូវការបំបកែដាច់ខាងទំនាយមួយ។ ន ៅពលេនូអចេញ្ចេពីទូក ន ោះត្រូវមានវិធីថ្វាយបង្គំថ្មីមួយ

ហើយវិធីថ្វាយបង្គំនោះតែងតែបង្កើតអ្នកថ្វាយបង្គំពីរក្រុម
ដូចដែលបានបង្ហាញទុកក្នុងប្រវត្តិរបស់កាអ៊ីន និងអេបិល។ លោកុប្បត្តិ ជំពូក ១១
គឺជាពិភពលោកថ្មីមួយ
ដែលមានប្រវត្តិដើមដំបូងមួយក្លាយជារឿងរ៉ាវមូលដ្ឋាននៃប្រវត្តិចុងក្រោយ
នៅពេលប្រជាជនសម្ពន្ធមេត្រីនៃព្រះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ
ហៅពួកកម្មករម៉ោងទីដប់មួយឲ្យចេញពីបាប៊ីឡូន
ក្នុងអំឡុងវិបត្តិច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ នីម្រ៉ូឌ
គឺជាមនុស្សនៃអំពើបាបនៅក្នុងវិបត្តិច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ ហើយសែម ដែលជាអ័ប្រាហាំ
គឺជាមនុស្សរបស់ព្រះ នៅក្នុងវិបត្តិដដែលនោះ។ ការខ្ចាត់ខ្ចាយ
និងការច្របូកច្របល់នៃភាសានៅក្នុង លោកុប្បត្តិ ជំពូក ១១
បានចាប់ផ្តើមមិនយូរប៉ុន្មាន បន្ទាប់ពីនូអេចេញពីទូក។ ប្រធានបទនៃជំពូក ១១
គឺជាសម្ពន្ធមេត្រីទាំងពីរ ហើយរឿងរ៉ាវនេះឈានទៅដល់សេចក្ដីបញ្ចប់របស់វា
នៅពេលជំហានទីបីនៃសម្ពន្ធមេត្រីអ័ប្រាហាំ ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងជំពូក ២២។

ជំពូកទីដប់មួយ គឺជាប្រវត្តិសាស្ត្រអាល់ហ្វានៃខ្សែពូជរបស់អប្រាហាំ
ដែលឈានទៅដល់ប្រវត្តិសាស្ត្រអូមេហ្គានៅក្នុងជំពូកទីម្ភៃពីរ។
រឿងនៅដើមអំពីបាបិលរបស់និម្រ៉ូឌ និងរឿងនៅចុងអំពីការថ្វាយអ៊ីសាក
ទាំងពីរសុទ្ធតែតំណាងឲ្យការជំនុំជម្រះចុងក្រោយលើមនុស្សជាតិ។
ខ្សែនោះចាប់ផ្ដើមនៅប៉មរបស់និម្រ៉ូឌ ហើយបន្តទៅដល់ការថ្វាយអ៊ីសាក
ហើយខ្សែនោះបញ្ចប់ដល់កំពូលក្នុងតង្វាយពីរដែលផ្ទុយគ្នា។
តង្វាយរបស់និម្រ៉ូឌទទួលការជំនុំជម្រះប្រតិបត្តិរបស់ព្រះ
ហើយការជំនុំជម្រះរបស់អប្រាហាំទទួលព្រះពររបស់ព្រះ។ និម្រ៉ូឌជាអាល់ហ្វានៃជំពូកទីដប់មួយ
ហើយអប្រាហាំជាអូមេហ្គានៃជំពូកទីម្ភៃពីរ។ អូមេហ្គាតែងតែធំជាង
ជាយ៉ាងហោចណាស់ម្ភៃពីរដង ស្របតាមអក្ខរក្រមហេប្រឺ
ហើយអំណាចដែលបានសម្ដែងក្នុងការបំភាន់ភាសា
និងបំបែកប្រជាជាតិទាំងឡាយឲ្យខ្ចាត់ខ្ចាយទៅក្រៅនោះ
ត្រូវបានលើសលប់យ៉ាងខ្លាំងដោយអំណាចនៃឈើឆ្កាង។
ប៉មរបស់និម្រ៉ូឌតំណាងឲ្យអគារភ្លោះនៃ 9/11
ហើយការថ្វាយអ៊ីសាកតំណាងឲ្យច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។

ខ្សែបន្ទាត់នៃសេចក្តីសញ្ញាជាមួយប្រជាជនដែលត្រូវបានជ្រើសតាំង
ចាប់ផ្តើមដោយនិមិត្តសញ្ញានៃលេខដប់មួយ
ហើយបញ្ចប់ដោយនិមិត្តសញ្ញានៃម្ភៃពីរ។
ខ្សែបន្ទាត់នោះបញ្ចប់នៅពេលបិទសេចក្តីសាកល្បង
ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រអាល់ហ្វារបស់នីម្រ៉ូឌ
និងក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រអូមេហ្គារបស់អាប្រាហាំផងដែរ។ ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់នីម្រ៉ូឌ
និងអាប្រាហាំនេះឯង ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសៀវភៅទីមួយនៃព្រះគម្ពីរ ហើយវាត្រូវប
ានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃការប្រមូលបំណែកដែលនៅសេសសល់ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញថ្មីៗ
នៃទឹកជំនន់នៅសម័យណូអេ។ នៅក្នុងសៀវភៅទីមួយនៃព្រះគម្ពីរ
គំរូនៃសេចក្តីសញ្ញាទាំងពីរ ផ្តល់សាក្សីពីរ ដែលបង្ហាញអំពីការបិទសេចក្តីសាកល្បងន
ៅក្នុងខ្សែបន្ទាត់ពីជំពូកដប់មួយរហូតដល់ម្ភៃពីរ។

> អ្នកណាដែលទុច្ចរិត សូមឲ្យគាត់ទុច្ចរិតតទៅទៀត; អ្នកណាដែលស្មោកគ្រោក សូមឲ្យគាត់ស្មោកគ្រោកតទៅទៀត; អ្នកណាដែលសុចរិត សូមឲ្យគាត់សុចរិតតទៅទៀត; ហើយអ្នកណាដែលបរិសុទ្ធ សូមឲ្យគាត់បរិសុទ្ធតទៅទៀត។វិវរណៈ 22:11។

និម្រ៉ូតនៅតែអយុត្តិធម៌ និងស្មោកគ្រោកដដែល ហើយអប្រាហាំនៅតែសុចរិត និងបរិសុទ្ធដដែល ដូចដែលបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងអាល់ហ្វានៃលោកុប្បត្តិ ១១–២២ ហើយក៏នៅក្នុងអូមេហ្គានៃវិវរណៈ ២២៖១១ ផងដែរ។ មុនពេលសវនាការនៃព្រះគុណត្រូវបិទបញ្ចប់បន្តិច នៅក្នុងខទី ១០ មានសេចក្តីប្រកាសមួយត្រូវបានប្រកាសឡើង ឲ្យមិនត្រាបិទពាក្យទាំងឡាយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយនៃសៀវភៅនេះ។ មុនពេលសវនាការនៃព្រះគុណត្រូវបិទបញ្ចប់បន្តិច នៅក្នុងខបន្ទាប់ភ្លាមនោះ ត្រូវមានទំនាយមួយនៅក្នុងវិវរណៈ ដែលត្រូវបើកត្រា។ ពីរខបន្ទាប់ពីខទីដប់មួយ ព្រះគ្រីស្ទប្រទានកូនសោ ដើម្បីបើកត្រាទំនាយនោះ។

> ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «កុំបិទត្រាព្រះបន្ទូលនៃទំនាយក្នុងសៀវភៅនេះឡើយ ដ្បិតពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។ អ្នកដែលទុច្ចរិត ចូរឲ្យគេនៅតែទុច្ចរិតទៅចុះ; អ្នកដែលសៅហ្មង ចូរឲ្យគេនៅតែសៅហ្មងទៅចុះ; អ្នកដែលសុចរិត ចូរឲ្យគេនៅតែសុចរិតទៅចុះ; ហើយអ្នកដែលបរិសុទ្ធ ចូរឲ្យគេនៅតែបរិសុទ្ធទៅចុះ។ ហើយមើល៍ ខ្ញុំមកជាឆាប់; ហើយរង្វាន់របស់ខ្ញុំនៅជាមួយខ្ញុំ ដើម្បីនឹងសងដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា តាមអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត»។
>
> ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ជាដើម និងជាចុង ជាដំបូង និងជាចុងក្រោយ។វិវរណៈ ២២៖១០–១៣។

ជំពូកទីម្ភៃពីរ គឺជាជំពូកអូមេហ្គានៃព្រះគម្ពីរទាំងមូល ហើយគន្លឹះសម្រាប់បើកសេចក្តីព្យាករណ៍ក្នុងគម្ពីរវិវរណៈដែលបានបិទត្រាទុក នោះគឺជាគោលការណ៍ដែលព្រះគ្រីស្ទបានសម្គាល់ថាសំខាន់លើសអ្វីទាំងអស់ នៅក្នុងជំពូកទីមួយនៃគម្ពីរវិវរណៈ។ ជំពូកទីមួយ គឺជាអក្សរទីមួយនៃអក្ខរក្រមហេប្រឺ ហើយជំពូកទីម្ភៃពីរ គឺជាអក្សរចុងក្រោយ។ នៅក្នុងខទី៩ ដល់ខទី១១ នៃជំពូកទីមួយ យ៉ូហានបានណែនាំខ្លួនគាត់ ហើយបានសម្គាល់ព្រះគ្រីស្ទថាជា អាល់ផា និង អូមេហ្គា។

> ខ្ញុំ យ៉ូហាន ដែលជាបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាផង ហើយជាអ្នករួមចំណែកក្នុងសេចក្ដីវេទនា និងក្នុងនគរ ហើយក្នុងសេចក្ដីអត់ធ្មត់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បាននៅលើកោះដែលហៅថា ប៉ាតម៉ូស ពីព្រោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ និងពីព្រោះទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំបានស្ថិតនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណនៅថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបានឮនៅខាងក្រោយខ្ញុំមានសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដូចសំឡេងត្រែ កំពុងមានបន្ទូលថា ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ជាដើម និងជាចុងបញ្ចប់ ហើយ អ្វីដែលអ្នកឃើញ ចូរសរសេរចុះក្នុងសៀវភៅមួយ ហើយផ្ញើទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងប្រាំពីរដែលនៅអាស៊ី គឺទៅកាន់អេភេសូរ និងស្មឺណា និងពើហ្គាម៉ុស និងធាទីរ៉ា និងសាឌីស និងភីឡាឌែលភា និងឡៅឌីសេ។វិវរណៈ ១:៩-១១។

ក្នុងខទីដប់មួយ យ៉ូហានស្ថិតនៅលើកោះប៉ាតម៉ូស ប៉ុន្តែក្នុងខទីដប់ពីរ គាត់បានបែរខ្លួនជុំវិញ ហើយចាប់ពីពេលនោះតទៅ គាត់ស្ថិតនៅក្នុងទីសក្ការៈនៅស្ថានសួគ៌។ ដូច្នេះ ក្នុងខ 9/11 យើងឃើញសក្ខីភាពរបស់យ៉ូហាន ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះយេស៊ូវថាជា អាល់ផា និង អូមេហ្គា ជាអ្វីមួយដែលព្រះយេស៊ូវបានកំណត់អំពីព្រះអង្គទ្រង់រួចហើយនៅក្នុងខទី 8៖

> ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ជាដើមកំណើត និងជាទីបញ្ចប់ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា គឺជាព្រះអង្គដែលគង់នៅ ដែលបានគង់នៅ ហើយដែលនឹងយាងមក ជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាគ្រប់ព្រះកិច្ច។វិវរណៈ ១:៨។

នៅក្នុងខទីប្រាំបី យ៉ូហានកំពុងសរសេរអំពីអ្វីដែលគាត់បានឮព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលអំពីអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ នៅក្នុងខទីប្រាំបួនដល់ខទីដប់មួយ គឺយ៉ូហានកំពុងនិយាយអំពីខ្លួនគាត់ផ្ទាល់។ ការនោះតំណាងឲ្យសាក្សីពីរនាក់នៅក្នុងខទាំងដប់មួយដំបូង ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះគ្រីស្ទថាជា អាល់ផា និង អូមេហ្គា។ ខទីប្រាំបួនដល់ខទីដប់មួយ បង្កើតជាឯកតានៃគំនិតដោយឡែករបស់វាផ្ទាល់។ ទោះបីជាមានទំនាក់ទំនងនឹងជំពូកទាំងមូលក៏ដោយ នៅក្នុងខទាំងនេះ យ៉ូហានកំពុងនិយាយអំពីខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ ខណៈដែលនៅក្នុងខទីបួនដល់ខទីប្រាំបី យ៉ូហានកំពុងនិយាយជំនួសព្រះសភារៈចំពោះពួកជំនុំរបស់ទ្រង់។ ខទីបួនចាប់ផ្ដើមជាឯកតានៃគំនិតមួយ ដែលបញ្ចប់នៅក្នុងខទីប្រាំបី។ ការនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយលក្ខណៈបើកដំបូងនៃព្រះគ្រីស្ទ គឺជាព្រះអង្គដែលបានគង់នៅ ដែលគង់នៅ ហើយដែលនឹងយាងមកទៀត ដោយត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងខទីបួន ហើយបន្ទាប់មកម្ដងទៀតនៅក្នុងខទីប្រាំបី។

> យ៉ូហាន ផ្ញើមកកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ដែលនៅក្នុងអាស៊ី៖ សូមឲ្យព្រះគុណ និងសេចក្ដីសុខសាន្ត បានមកដល់អ្នករាល់គ្នា ពីព្រះអង្គដែលគង់នៅ ហើយដែលបានគង់នៅ ហើយដែលត្រូវយាងមក; ហើយពីព្រះវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរ ដែលនៅមុខបល្ល័ង្ករបស់ព្រះអង្គ; ហើយពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាសាក្សីស្មោះត្រង់ និងជាព្រះរាជបុត្រាដំបូងដែលបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយជាព្រះអម្ចាស់លើស្ដេចទាំងឡាយនៃផែនដី។ ដល់ព្រះអង្គដែលបានស្រឡាញ់យើង ហើយបានលាងយើងឲ្យស្អាតពីអំពើបាបរបស់យើង ដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់ ហើយបានតាំងយើងឲ្យជាស្ដេច និងជាសង្ឃ ដល់ព្រះ គឺជាព្រះវរបិតារបស់ព្រះអង្គ; សូមឲ្យសិរីល្អ និងអំណាចគ្រប់គ្រង បានដល់ព្រះអង្គ អស់កល្បជានិច្ចតរៀងទៅ។ អាម៉ែន។ មើល៍ ព្រះអង្គកំពុងយាងមកជាមួយនឹងពពក; ហើយភ្នែកទាំងអស់នឹងឃើញព្រះអង្គ សូម្បីតែពួកអ្នកដែលបានចាក់ទម្លុះព្រះអង្គផង; ហើយគ្រប់វង្សត្រកូលទាំងអស់នៃផែនដីនឹងទួញយំ ដោយសារព្រះអង្គ។ ដូច្នេះមែនហើយ អាម៉ែន។
>
> ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ជាដើម និងជាចុងបញ្ចប់ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ជាព្រះអង្គដែលគង់នៅ ហើយដែលបានគង់នៅ ហើយដែលត្រូវយាងមក គឺជាព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាពគ្រប់ប្រការ។វិវរណៈ ១:៤–៨។

ខគម្ពីរបីដំបូងនៃជំពូកទីមួយ បង្ហាញការបើកសម្ដែងអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលត្រូវបានបើកត្រាមុនពេលរយៈពេលសាកល្បងត្រូវបិទបញ្ចប់បន្តិច ពីព្រោះខទីបីបាននិយាយថា «ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ»។ «ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ» គឺជាសេចក្ដីថ្លែងដូចគ្នាទាំងស្រុងនឹងខទីដប់ នៃជំពូកទីម្ភៃពីរ ដែលនិយាយថា «កុំបិទត្រាពាក្យនៃព្រះបន្ទូលទំនាយនៃសៀវភៅនេះឡើយ ដ្បិតពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ»។ ទំនាយដែលត្រូវបានបើកត្រានោះ គឺជាការបើកសម្ដែងអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ខ៤ ចាប់ផ្ដើមការបើកត្រា ហើយខ៤ក៏ចាប់ផ្ដើមដោយសក្ខីភាពរបស់យ៉ូហានថា «ខ្ញុំយ៉ូហាន» ហើយបន្ទាប់មកនៅខ៨ គឺព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ដែលបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់ទ្រង់ដោយព្រះអង្គផ្ទាល់។ មានសាក្សីជាមនុស្សម្នាក់នៅក្នុងខដំបូងនៃខទាំងប្រាំ ហើយមានសាក្សីដ៏ទេវភាពនៅចុងបញ្ចប់។ ខ៤ កំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះវរបិតាស្ថានសួគ៌ថាជាព្រះអង្គដែល «មាននៅសព្វថ្ងៃ ដែលបានមានពីមុនមក ហើយដែលនឹងយាងមក»។ ខ៨ កំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះគ្រីស្ទថាជាព្រះអង្គដែល «មាននៅសព្វថ្ងៃ ដែលបានមានពីមុនមក ហើយដែលនឹងយាងមក»។

កូនសោដើម្បីបើកត្រាវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាគោលការណ៍នៃអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។ ក្នុងនាមជាព្រះអង្គទីមួយ និងទីចុងក្រោយ ព្រះគ្រីស្ទក៏មានស្ថិតនៅក្នុងបច្ចុប្បន្នផងដែរ ទោះបីជាព្រះអង្គធ្លាប់មាននៅអតីតកាល និងនឹងមាននៅអនាគតក៏ដោយ។ ការពិតដែលថា ព្រះយេស៊ូវ និងព្រះវរបិតា ទាំងពីរជាព្រះដែលធ្លាប់មាន ហើយមាននៅឥឡូវនេះ ហើយនឹងយាងមកនៅពេលខាងមុខ នោះគឺជាការបង្ហាញមួយទៀតអំពីព្រះគ្រីស្ទជា អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។ ព្រះអង្គជា អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ទីមួយ និងទីចុងក្រោយ ការចាប់ផ្ដើម និងការបញ្ចប់ ហើយព្រះអង្គបានស្ថិតនៅក្នុងការចាប់ផ្ដើម ហើយនឹងស្ថិតនៅក្នុងការបញ្ចប់។ “កូនសោ” នៃគរ ដែលត្រូវបានប្រទានដល់ក្រុមជំនុំនៅកសៃរីយ៉ា ភីលីព ក៏ជាសោ “កូនសោ” ដែលត្រូវបានដាក់លើស្មារបស់អេលាយ៉ាគីម ក្នុង អេសាយ 22:22 ផងដែរ។ អាល់ហ្វានៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ គឺជាជំពូកទីមួយ ហើយអូមេហ្គា គឺជាជំពូកទីម្ភៃពីរ ដូច្នេះ យើងឃើញអក្ខរក្រមហេប្រើទាំងមូល នៅក្នុងជំពូកនានានៃវិវរណៈ។ ជំពូកទីដប់បី តំណាងឲ្យការបះបោររបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ហើយបន្ទាប់មករបស់ពិភពលោក។ ជំពូកទីមួយ បង្ហាញព្រះគ្រីស្ទជា អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ហើយជំពូកទីម្ភៃពីរ កំណត់អត្តសញ្ញាណសេចក្ដីពិតដដែលនោះ ប៉ុន្តែក្នុងទំនាក់ទំនងនឹងការបើកត្រាដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងជំពូកទីមួយ។ ជំពូកទីមួយ ទីដប់បី និងទីម្ភៃពីរ តំណាងឲ្យអក្សរហេប្រើបី ដែលរួមគ្នាបង្កើតជាពាក្យថា “សេចក្ដីពិត”។

ក្នុងជំពូកទីម្ភៃបី នៃគម្ពីរម៉ាថាយ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានប្រកាសវេទនាប្រាំបីប្រការ លើពួកផារិស៊ី និងពួកសាឌូស៊ី។ នៅក្នុងខចុងក្រោយនៃជំពូកទីម្ភៃពីរ ការប្រាស្រ័យរវាងព្រះគ្រីស្ទ និងពួកយូដាដែលចូលចិត្តជជែកឈ្លោះបានបញ្ចប់ដោយអាថ៌កំបាំងរបស់ដាវីឌ

ជាអាថ៌កំបាំងមួយដែលអាចដោះស្រាយបានតែប៉ុណ្ណោះ
ប្រសិនបើអ្នកយល់អំពីគោលការណ៍នៃអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា។

> ខណៈដែលពួកផារិស៊ីបានជួបប្រជុំគ្នា ព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលសួរពួកគេថា៖
> «អ្នករាល់គ្នាគិតយ៉ាងណាអំពីព្រះគ្រីស្ទ? ព្រះអង្គជាព្រះរាជបុត្ររបស់នរណា?»
>
> ពួកគេទូលព្រះអង្គថា ព្រះរាជបុត្រានៃដាវីឌ។
>
> ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ ដូច្នេះ ហេតុអ្វីបានជាដាវីឌ
> ដោយព្រះវិញ្ញាណ ហៅទ្រង់ថា ព្រះអម្ចាស់ ដោយថា
> «ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដល់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំថា
> ចូរអង្គុយនៅខាងស្តាំខ្ញុំ
> ទាល់តែខ្ញុំដាក់សត្រូវរបស់ទ្រង់ឲ្យជាកំណល់ជើងរបស់ទ្រង់»? បើដាវីឌហៅទ្រង់ថា
> ព្រះអម្ចាស់ ដូច្នេះ តើទ្រង់ជាបុត្ររបស់ដាវីឌដូចម្តេច?
>
> គ្មានអ្នកណាអាចឆ្លើយតបព្រះអង្គបានសូម្បីមួយម៉ាត់ឡើយ
> ហើយចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះតទៅ ក៏គ្មានអ្នកណាហ៊ានសួរព្រះអង្គទៀតដែរ។ ម៉ាថាយ
> 22:41–46។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃជំពូកមុនពីរ
កំណត់សម្គាល់ទីសំគាល់មួយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រសម្ពន្ធមេត្រី។ យេរេមា
ក៏បានលើកឡើងអំពីបន្ទាត់នៃសេចក្តីពិតនេះដែរ៖

> ព្រះបន្ទូលដែលបានមកដល់យេរេមាពីព្រះយេហូវ៉ា ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖
> «ចូរឈរនៅមាត់ទ្វារនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះយេហូវ៉ា ហើយប្រកាសពាក្យនេះនៅទីនោះ
> ទាំងនិយាយថា ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេហូវ៉ា អស់អ្នកស្រុកយូដាទាំងអស់
> ដែលចូលតាមទ្វារទាំងនេះមកថ្វាយបង្គំព្រះយេហូវ៉ា។
> ព្រះយេហូវ៉ានៃពលបរិវារទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ គឺព្រះនៃអ៊ីស្រាអែលថា៖
> ចូរកែប្រែផ្លូវរបស់អ្នករាល់គ្នា និងអំពើរបស់អ្នករាល់គ្នា
> ហើយអញនឹងឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្នាក់នៅក្នុងទីនេះ។ កុំទុកចិត្តលើពាក្យកុហក
> ដោយនិយាយថា "នេះហើយជាព្រះវិហាររបស់ព្រះយេហូវ៉ា ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេហូវ៉ា
> ព្រះវិហាររបស់ព្រះយេហូវ៉ា"»។
>
> ដ្បិត បើអ្នករាល់គ្នាកែសម្រួលផ្លូវរបស់ខ្លួន និងអំពើរបស់ខ្លួនយ៉ាងពិតប្រាកដ
> បើអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តសេចក្តីយុត្តិធម៌យ៉ាងពិតប្រាកដរវាងមនុស្សម្នាក់
> និងអ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួន បើអ្នករាល់គ្នាមិនសង្កត់សង្កិនជនបរទេស
> ក្មេងកំព្រា និងស្ត្រីមេម៉ាយ
> ហើយមិនបង្ហូរឈាមមនុស្សឥតទោសនៅទីកន្លែងនេះ
> ហើយក៏មិនដើរតាមព្រះដទៃទៀតដើម្បីនាំអន្តរាយមកលើខ្លួនឯងដែរ
> នោះយើងនឹងឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្នាក់នៅក្នុងទីកន្លែងនេះ
> គឺក្នុងស្រុកដែលយើងបានប្រទានដល់បុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នា
> អស់កល្បជាអង្វែងរៀងទៅ។ មើល៍ អ្នករាល់គ្នាទុកចិត្តលើពាក្យកុហក
> ដែលមិនអាចផ្តល់ប្រយោជន៍អ្វីបានឡើយ។ តើអ្នករាល់គ្នានឹងលួច សម្លាប់
> ប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ ស្បថក្លែងក្លាយ ដុតគ្រឿងក្រអូបថ្វាយដល់បាល
> ហើយដើរតាមព្រះដទៃទៀតដែលអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់
> រួចមកឈរនៅចំពោះមុខយើងក្នុងព្រះវិហារនេះ ដែលបានហៅតាមនាមរបស់យើង
> ហើយនិយាយថា "យើងបានរួចហើយ"

ដើម្បីនឹងប្រព្រឹត្តអំពើគួរស្អប់ខ្ពើមទាំងនេះទាំងអស់ឬ?

តើវិហារនេះ ដែលត្រូវបានហៅដោយព្រះនាមរបស់យើង
បានក្លាយជារូងចោរនៅក្នុងភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នាហើយឬ? មើលចុះ
សូម្បីតែយើងផ្ទាល់ក៏បានឃើញវាដែរ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែ
ឥឡូវនេះ ចូរទៅកាន់ទីកន្លែងរបស់យើង ដែលនៅស៊ីឡូ
ជាកន្លែងដែលយើងបានដាក់ព្រះនាមរបស់យើងនៅដំបូង ហើយចូរមើលថា
យើងបានធ្វើអ្វីដល់កន្លែងនោះ ដោយសារអំពើអាក្រក់របស់ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែល
ជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើង។

ហើយឥឡូវនេះ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនេះទាំងអស់នេះ
ព្រះយេហូវ៉ាមានព្រះបន្ទូលថា ហើយទោះបីជាខ្ញុំបាននិយាយមកកាន់អ្នករាល់គ្នា
ដោយក្រោកឡើងតាំងពីព្រឹកព្រលឹម ហើយនិយាយក៏ដោយ
ក៏អ្នករាល់គ្នាមិនបានស្តាប់ឡើយ ហើយខ្ញុំបានហៅអ្នករាល់គ្នា
ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានឆ្លើយតបឡើយ។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្តចំពោះព្រះវិហារនេះ ដែលត្រូវបានហៅដោយឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ
ដែលអ្នករាល់គ្នាទុកចិត្តលើវា
និងចំពោះទីកន្លែងដែលខ្ញុំបានប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នា
និងដល់បុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចដែលខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តចំពោះស៊ីឡូដែរ។
ហើយខ្ញុំនឹងបោះអ្នករាល់គ្នាចេញពីចំពោះមុខខ្ញុំ
ដូចដែលខ្ញុំបានបោះបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់ចេញ
គឺពូជពង្សទាំងមូលរបស់អេប្រាអ៊ីម។ ដូច្នេះ កុំអធិស្ឋានសម្រាប់ប្រជាជននេះឡើយ
ក៏កុំបន្លឺសម្រែក ឬសេចក្ដីអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេដែរ ក៏កុំទូលអង្វរដល់ខ្ញុំឡើយ
ដ្បិតខ្ញុំនឹងមិនស្តាប់អ្នកទេ។ យេរេមា 7:1–16។

យេរេមាត្រូវបានប្រាប់មិនឲ្យអធិស្ឋានសម្រាប់អ៊ីស្រាអែលបុរាណទេ
ពីព្រោះពួកគេបានឈានដល់ចំណុចមួយដែលមិនអាចត្រឡប់វិញបាន
ដូចជាពួកយូដាដែលចេះតែជជែកតវ៉ានៅចុងជំពូកម្ភៃពីរផងដែរ។ នៅពេលម៉ូសេ
(ជាមនុស្សនៃសេចក្ដីសញ្ញា) បានប្រឈមមុខនឹងសេចក្ដីសម្រេចរបស់ព្រះក្នុងការបំផ្លាញប្រជាជននៃសេចក្ដីសញ្ញាដែលបានជ្រើសរើស
នោះម៉ូសេបានទូលអង្វរដោយការអធិស្ឋាន។ នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំពីរ
យេរេមាត្រូវបានប្រាប់មិនឲ្យអធិស្ឋានសម្រាប់ប្រជាជននៃសេចក្ដីសញ្ញាដដែលនោះទេ។
ប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍នៃស៊ីឡូ ត្រូវបានកំណត់ថាជាភស្តុតាង «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»
ដែលបង្ហាញថាព្រះបដិសេធប្រជាជននៃសេចក្ដីសញ្ញាដែលបានជ្រើសរើស
នៅពេលអំពើបាបរបស់ពួកគេឈានដល់ចំណុចមួយដែលមិនអាចប្រោសលោះបាន
ដូចដែលបានបង្ហាញក្នុងខមួយ។

អេប្រាអ៊ីមបានភ្ជាប់ខ្លួនជាប់នឹងរូបព្រះក្លែងក្លាយទាំងឡាយ៖
ចូរទុកឲ្យគាត់នៅតែម្នាក់ឯង។ ហូសេ ៤:១៧។

ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសេចក្ដីសញ្ញា
ចំណុចដែលព្រះទ្រង់បញ្ចប់ទំនាក់ទំនងនៃសេចក្ដីសញ្ញារបស់ទ្រង់
គឺជាសញ្ញាសម្គាល់ជាក់លាក់មួយ។ ការបដិសេធរបាយការណ៍របស់យ៉ូស្វេ និងកាឡែប
ដែលសម្គាល់ការសាកល្បងលើកទីដប់ គឺជាឧទាហរណ៍មួយទៀត។
ក្រោយមកប៉ុន្មានជំពូកទៀត

យេរេមាក៏ត្រូវបានប្រាប់មិនឲ្យអធិស្ឋានសម្រាប់ប្រជាជននេះដែរ។

> ហេតុនេះ កុំអធិស្ឋានសម្រាប់ប្រជាជននេះឡើយ ក៏កុំលើកសម្រែក
> ឬពាក្យអង្វរសម្រាប់ពួកគេដែរ
> ដ្បិតនៅគ្រាដែលពួកគេស្រែករកខ្ញុំដោយព្រោះសេចក្តីទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេ
> ខ្ញុំនឹងមិនស្តាប់ពួកគេឡើយ។ យេរេមា 11:14។

នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំពីរ ការក្អួតចញ្ចេញពែ្កឡាអូឌីកនេនៅពេលចុងបញ្ចប់ដែលអែាទិត្យ ដូចដែលតំណាងដោយនិមិត្តរូបនសៃ៊ីឡអះ កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណនូវអ្វីដែលព្រះអង្គ «នឹងធ្វើ» នៅក្នុងអនាគតដ៏ខិតជិត។

> ដូច្នេះ យើងនឹងធ្វើចំពោះព្រះវិហារនេះ ដែលត្រូវបានហៅដោយព្រះនាមរបស់យើង
> ហើយជាទីកន្លែងដែលអ្នករាល់គ្នាទុកចិត្ត
> និងដែលយើងបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា និងដល់បុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នា
> ដូចដែលយើងបានធ្វើចំពោះស៊ីឡូ។
> ហើយយើងនឹងបោះបង់អ្នករាល់គ្នាចេញពីមុខយើង
> ដូចដែលយើងបានបោះបង់បងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់
> គឺពូជពង្សអេប្រាអិមទាំងមូល។ ដូច្នេះ កុំអធិស្ឋានសម្រាប់ប្រជាជននេះឡើយ
> ក៏កុំបន្លឺសម្រែក ឬសេចក្តីអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ហើយកុំទូលអង្វរដល់យើងឡើយ
> ដ្បិតយើងនឹងមិនស្តាប់អ្នកទេ។ យេរេមា ៧:១៤–១៦។

នៅក្នុងជំពូកទីដប់មួយ បទបញ្ជាដែលមិនឲ្យអធិស្ឋាន
គឺទាក់ទងនឹងសេចក្តីភ័យខ្លាចដែលនឹងគ្របដណ្តប់លើពួកឡៅឌីសេ
នៅពេលដែលពួកគេឃើញខ្លួនឯងស្ថិតនៅក្នុងគ្រានៃទុក្ខវេទនា
ដែលកើតតាមក្រោយចុងបញ្ចប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ សេចក្តីភ័យខ្លាចដែលពួកគេជួបប្រទះ
ត្រូវបានដាក់នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការបដិសេធសេចក្តីសញ្ញារបស់ពួកគេ។

> ចូរស្តាប់ពាក្យទាំងឡាយនៃសេចក្ដីសញ្ញានេះ
> ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកបុរសនៃស្រុកយូដា និងទៅកាន់ប្រជាជននៅក្រុងយេរូសាឡឹម;
> ហើយចូរនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា,
>
> ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់យេហូវ៉ា ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖
>
> សូមឲ្យបណ្តាសាធ្លាក់លើមនុស្សណាដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ពាក្យនៃសម្ពន្ធមេត្រីនេះ ជាពាក្យដែលយើងបានបង្គាប់ដល់បុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នា
> នៅថ្ងៃដែលយើងនាំពួកគេចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ ពីគុកដែក ដោយថា
> «ចូរស្តាប់សំឡេងរបស់យើង ហើយប្រព្រឹត្តតាមពាក្យទាំងនោះ
> ស្របតាមអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងបង្គាប់អ្នករាល់គ្នា ដូច្នេះ
> អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើង
> ហើយយើងនឹងធ្វើជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា» ដើម្បីឲ្យយើងបានបំពេញពាក្យសម្បថដែលយើងបានស្បថដល់បុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នា ថានឹងប្រទានដីមួយដល់ពួកគេ
> ជាដីដែលហូរទឹកដោះ និងទឹកឃ្មុំ ដូចជាសព្វថ្ងៃនេះ។
>
> ហើយខ្ញុំបានឆ្លើយតបថា «សូមឲ្យបានដូច្នោះចុះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ»។
> បន្ទាប់មក ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា,

ចូរប្រកាសពាក្យទាំងនេះទាំងអស់ក្នុងទីក្រុងនានានៃស្រុកយូដា
និងតាមផ្លូវនានានៃក្រុងយេរូសាឡឹមថា៖
ចូរស្តាប់ពាក្យទាំងឡាយនៃសេចក្តីសញ្ញានេះ ហើយប្រព្រឹត្តតាមចុះ។
ដ្បិតនៅថ្ងៃដែលយើងបាននាំបុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើងចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទ
រហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ យើងបានទូន្មានព្រមានពួកគេយ៉ាងខ្នះខ្នែង
ដោយក្រោកឡើងពីព្រឹក ហើយព្រមានថា៖ ចូរស្តាប់បង្គាប់សំឡេងរបស់យើង។
ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនបានស្តាប់បង្គាប់ទេ ក៏មិនបានផ្អៀងត្រចៀកស្តាប់ដែរ
គឺគ្រប់គ្នាបានដើរតាមគំនិតនៃចិត្តអាក្រក់របស់ខ្លួនវិញ។ ហេតុដូច្នេះ
យើងនឹងនាំពាក្យទាំងអស់នៃសេចក្តីសញ្ញានេះមកលើពួកគេ
ជាពាក្យដែលយើងបានបង្គាប់ឲ្យពួកគេប្រព្រឹត្តតាម
ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានប្រព្រឹត្តឡើយ។

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖
«មានការឃុបឃិតមួយត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងចំណោមបុរសនៃយូដា
និងនៅក្នុងចំណោមអ្នកស្នាក់នៅក្រុងយេរូសាឡឹម។
ពួកគេបានត្រឡប់ទៅរកអំពើទុច្ចរិតនៃបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ
ដែលបានបដិសេធមិនព្រមស្តាប់ពាក្យរបស់យើង;
ហើយពួកគេបានដើរតាមព្រះដទៃទៀត ដើម្បីបម្រើព្រះទាំងនោះ: វង្សអ៊ីស្រាអែល
និងវង្សយូដា បានរំលោភសម្ពន្ធមេត្រីរបស់យើង
ដែលយើងបានធ្វើជាមួយបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ»។

ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ មើល៍
អញនឹងនាំមកលើពួកគេនូវអំពើអាក្រក់ ដែលពួកគេមិនអាចរួចផុតបានឡើយ;
ហើយទោះបីពួកគេស្រែកអំពាវនាវដល់អញក៏ដោយ អញក៏មិនស្តាប់ពួកគេដែរ។
នោះទីក្រុងទាំងឡាយរបស់យូដា និងប្រជាជននៅក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងទៅ
ហើយស្រែកអំពាវនាវដល់ព្រះទាំងឡាយ ដែលពួកគេថ្វាយគ្រឿងក្រអូបដល់នោះ; ប៉ុន្តែ
ព្រះទាំងនោះនឹងមិនអាចសង្គ្រោះពួកគេបានសោះនៅក្នុងពេលទុក្ខលំបាករបស់ពួ
កគេ។ ដ្បិត ឱយូដាអើយ ព្រះរបស់អ្នកមានចំនួនស្មើនឹងចំនួនទីក្រុងរបស់អ្នក;
ហើយអ្នករាល់គ្នាបានសង់អាសនៈទាំងឡាយតាមចំនួនផ្លូវនានានៅក្រុងយេរូសាឡឹម
សម្រាប់វត្ថុដ៏គួរឲ្យអាម៉ាស់នោះ គឺជាអាសនៈសម្រាប់ដុតគ្រឿងក្រអូបថ្វាយព្រះបាល។

ដូច្នេះ កុំអធិស្ឋានសម្រាប់ប្រជាជននេះឡើយ កុំលើកសំឡេងយំអង្វរ
ឬសេចក្ដីអធិស្ឋានឲ្យពួកគេឡើយ ដ្បិតនៅវេលាដែលពួកគេអំពាវនាវមកឯយើង
ដោយព្រោះសេចក្ដីវេទនារបស់ពួកគេ នោះយើងនឹងមិនស្តាប់ពួកគេទេ។ យេរេមា
11:1–14។

ការរស់ឡើងវិញនៃបេក្ខជនទាំងឡាយ
ដើម្បីស្ថិតនៅក្នុងចំណោមមួយរយសែសិបបួនពាន់នាក់
ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងវិវរណៈ 11:11; ហើយការប្រមូលផ្តុំចុងក្រោយរបស់ពួកគេ
ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុង អេសាយ 11:11; ហើយដួរខាងក្រៅរបស់នាគ សត្វសាហាវ
និងហោរាក្លែងក្លាយ ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុង ដានីយ៉ែល 11:11;
ការជំនុំជម្រះនៃថ្ងៃហាប់ថ្ងៃអាទិត្យលើស្មៅអាក្រក់ ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុង
អេសេគាល 11:11 ហើយទណ្ឌកម្ម និងការភ័យខ្លាច ដែលមកលើព្រហ្មចារីឥតប្រាជ្ញា
ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុង យេរេមា 11:11។

បញ្ញត្តិដែលហាមមិនឲ្យអធិស្ឋានសម្រាប់ប្រជាជននេះ គឺជា waymark ក្នុងខចុងក្រោយៗនៃ ម៉ាថាយ ជំពូក ២២ ហើយជំពូក ២៣ កំណត់អត្តសញ្ញាណនូវវេទនាទាំងប្រាំបីលើ Adventism។ ជំពូក ២៣ គឺទាំងថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ ឬក៏ច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ waymark ទាំងពីរនេះ សុទ្ធតែដោការបំពេញនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ ហើយអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះគឺរវាងកូនក្រមុំម្នាក់ និងស្វាមីម្នាក់ ដែលមករួមគ្នាជាសាច់តែមួយ។ ការបញ្ចប់ពេញលេញនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ តំណាងឲ្យការផ្សះផ្សា ឬ “at-one-ment”។ មនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបព្រះ ហើយទ្រង់បានបង្កើតប្រុស និងស្រី។ កូនចៅរបស់ពួកគេត្រូវបានតំណាងដោយក្រូម៉ូសូម ២៣ ពីប្រុស និង ២៣ ពីស្ត្រី។ រួមគ្នា ក្រូម៉ូសូម ៤៦ របស់ពួកគេបង្កើតជាព្រះវិហារ។ មនុស្សម្នាក់ៗជាព្រះវិហារមួយ ដ្បិតតើអ្នកមិនដឹងទេឬថា អ្នករាល់គ្នាជាព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់?

ការបំពេញសម្រេចនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ នៅពេលដែលទាំងពីររួមជាមួយគ្នាជាតែមួយ គឺជាការរួមបញ្ចូលព្រះវិហារពីរដែលមានលេខម្ភៃបី ដើម្បីបង្កើតជាព្រះវិហារមួយដែលមានលេខសែសិបប្រាំមួយ។ ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះអង្គតែមួយដែលសង់ព្រះវិហារ ហើយព្រះអង្គសង់ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអង្គជាព្រះវិហារស្រី ដែលត្រូវរួមជាមួយព្រះវិហារប្រុសរបស់ព្រះអង្គ។ ការតភ្ជាប់នោះកើតឡើងនៅពេលដែលព្រះវិហារមនុស្សត្រូវបានរួមជាមួយនឹងព្រះជាតិនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះ។ “ម្ភៃបី” គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការបោះត្រារបស់មនុស្សមួយសែនសែសិបបួនពាន់នាក់ ហើយកិច្ចការនោះបានចាប់ផ្តើមនៅចុងបញ្ចប់នៃព្យាករណ៍រយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ។ ម៉ាថាយ ម្ភៃបី គឺជាការប្រកាសទាស់ប្រឆាំងនឹងសរើនៃអាដវេនទីស្តឡៅឌីសេ ដែលជារូបក្លែងក្លាយនៃមនុស្សមួយសែនសែសិបបួនពាន់នាក់។

មួយសែនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ គឺជាអង្គទីប្រាំបីដែលមកពីប្រាំពីរ ហើយពួកគេគឺជាអ្នកដែលត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីប្រាំបី ហើយពួកគេគឺជាព្រលឹងទាំងប្រាំបីនៅក្នុងទូករបស់ណូអេ ពួកគេជាកូនចៅទាំងប្រាំបីរបស់សេត ហើយត្រានៅលើថ្ងាសរបស់ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបដោយការកាត់ស្បែក ដែលត្រូវបានអនុវត្តនៅថ្ងៃទីប្រាំបី។ ពួកគេជាសង្ឃដែលត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងសម្រាប់ការបម្រើនៅថ្ងៃទីប្រាំបី ហើយការប្រកាសវេទនាទាំងប្រាំបីលើអាដ្វិនទីសម៍នៅក្នុងជំពូកម្ភៃបី គឺជាការប្រកាសទាស់នឹងអង្គទីប្រាំបីក្លែងក្លាយ។

ការប្រកាសសេចក្ដីវេទនាលើព្រហ្មចារីល្ងង់ ត្រូវបាននាំមុខដោយការបោះត្រាលើរាស្ត្ររបស់ព្រះ នៅក្នុងខចុងក្រោយនៃជំពូកម្ភៃពីរ។ ជំពូកម្ភៃពីរ ស្របគ្នានឹងជំពូកម្ភៃពីរ ក្នុងលោកុប្បត្តិ ដ្បិតសៀវភៅទីមួយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ជាគំរូតំណាងឲ្យសៀវភៅទីមួយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ នៅកណ្ដាលបន្ទាត់ទំនាយនៃម៉ាថាយ ជំពូកដប់មួយ ដល់ជំពូកម្ភៃពីរ ដែលតំណាងឲ្យដប់ពីរជំពូក ហើយជំពូកទីប្រាំមួយក្នុងចំណោមដប់ពីរជំពូកនោះ គឺជំពូកដប់ប្រាំមួយ ជាកន្លែងដែលឈ្មោះរបស់ស៊ីម៉ូន បារ្យូណា ត្រូវបានប្ដូរទៅជាពេត្រុស។

> ហើយខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នកដែរថា អ្នកជាពេត្រុស ហើយលើថ្មដានេះ
> ខ្ញុំនឹងសង់សាសនាចក្ររបស់ខ្ញុំ
> ហើយទ្វារនៃស្ថាននរកនឹងមិនអាចឈ្នះលើវាបានឡើយ។ ម៉ាថាយ 16:18។

មានខគម្ពីរចំនួន ៤៥៩ ខ ក្នុងម៉ាថាយ ជំពូក ១១ ដល់ ២២។ ខកណ្ដាលគឺខ ១៧ នៃជំពូក ១៦ ប៉ុន្តែខនោះមិនអាចបំបែកចេញពីខ ១៨ និង ១៩ បានទេ ពីព្រោះវាជាសេចក្ដីថ្លែងតែមួយ។

> ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់ថា «ស៊ីម៉ូន បារយ៉ូណាអើយ
> អ្នកមានពរហើយ ដ្បិតមិនមែនសាច់ឈាមបានបើកសម្ដែងការនេះដល់អ្នកទេ
> គឺព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌វិញ។ ហើយខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នកដែរថា
> អ្នកជាពេត្រុស ហើយលើថ្មដានេះ ខ្ញុំនឹងសង់ពួកជំនុំរបស់ខ្ញុំ
> ហើយទ្វារនៃស្ថាននរកនឹងមិនឈ្នះវាបានឡើយ។
> ខ្ញុំនឹងឲ្យកូនសោនៃនគរស្ថានសួគ៌ដល់អ្នក
> ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកចងនៅផែនដី នោះនឹងត្រូវបានចងនៅស្ថានសួគ៌ដែរ
> ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកស្រាយនៅផែនដី
> នោះនឹងត្រូវបានស្រាយនៅស្ថានសួគ៌ដែរ»។ ម៉ាថាយ 16:17–19។

ចំណុចកណ្ដាលពិតប្រាកដនៃជំពូកទីដប់មួយរហូតដល់ជំពូកទីម្ភៃពីរ គឺជាសេចក្ដីថ្លែងការណ៍អំពីសញ្ញាសម្ពន្ធមូលដ្ឋានសម្រាប់សាសនាគ្រីស្ទ។ ក្នុងសេចក្ដីថ្លែងការណ៍នោះ ឈ្មោះរបស់ស៊ីម៉ូនត្រូវបានប្ដូរទៅជា ពេត្រុស ដែលនៅពេលអ្នកអនុវត្តទីតាំងជាលេខដែលអក្សរនីមួយៗក្នុងភាសាអង់គ្លេសកាន់កាប់ ដូចជា “a” ជា 1 ហើយ “z” ជា 26 អ្នកនឹងឃើញថា “p” គឺ 16 “e” គឺ 5 ហើយ “t” គឺ 20 និង “e” មួយទៀតគឺ 5 ហើយ “r” គឺ 18។ នៅពេលអ្នកគុណ 16 X 5 X 20 X 5 X 18 វាស្មើនឹង 144,000 ហើយសេចក្ដីយោងទៅកាន់ការប្ដូរឈ្មោះរបស់ពេត្រុស ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃទំនាក់ទំនងសញ្ញាសម្ពន្ធ ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងជំពូក 16 ខទី 18 ហើយអក្សរដំបូងនៃពេត្រុសគឺលេខ 16 ហើយអក្សរចុងក្រោយគឺលេខ 18។ ទាំងអស់នេះស្ថិតនៅក្នុងចំណុចកណ្ដាលនៃដប់ពីរជំពូក ដែលចាប់ផ្ដើមដោយនិមិត្តសញ្ញានៃលេខដប់មួយ ហើយបញ្ចប់ដោយនិមិត្តសញ្ញានៃលេខម្ភៃពីរ។

បន្ទាត់នោះក៏មាននៅក្នុងសៀវភៅលោកុប្បត្តិ ជំពូកទីដប់មួយ ដល់ទីម្ភៃពីរផងដែរ ហើយនៅក្នុងបន្ទាត់នោះ មានខព្រះគម្ពីរ ៣០៥ ខ ដែលបញ្ជាក់ថា ជំពូកទីដប់ប្រាំពីរ និងខទីដប់មួយ ជាចំណុចកណ្ដាលនៃបន្ទាត់នោះ។ បន្ទាត់នៃជំពូកទាំងដប់ពីរនោះ ក្នុងសៀវភៅទីមួយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ បញ្ជាក់អំពីសេចក្ដីសញ្ញាជាមួយអាប្រាហាំ ហើយតំណាងឲ្យបន្ទាត់អាល់ហ្វា ដែលជួបនឹងបន្ទាត់អូមេហ្គា នៅក្នុងជំពូកដដែលនៃសៀវភៅទីមួយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ចំណុចកណ្ដាលនៃបន្ទាត់អូមេហ្គា ក្នុងសៀវភៅម៉ាថាយ គឺជាចំណុចខ្ពស់បំផុតនៃទំនាក់ទំនងតាមសេចក្ដីសញ្ញារបស់មនុស្សមួយសែនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ ដែលជាទីសម្គាល់នៃសេចក្ដីសញ្ញា ដែលត្រូវបានលើកឡើងនៅពេលច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យត្រូវបានប្រកាស។ ខកណ្ដាលនៃបន្ទាត់ក្នុងសៀវភៅលោកុប្បត្តិ មិនត្រឹមតែបញ្ជាក់អំពីខកណ្ដាលប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបញ្ជាក់អំពីជំហានទីពីរ

ឬជំហានកណ្ដាល នៃសេចក្ដីសញ្ញាបីជាន់ជាមួយអាប្រាហាំ
ហើយសំខាន់ដូចគ្នានោះផងដែរ គឺទីសម្គាល់នៃសេចក្ដីសញ្ញា។

> ហើយអ្នករាល់គ្នាត្រូវកាត់ស្បែកគ្របក្បាលលិង្គរបស់ខ្លួនចេញ;
> ហើយវានឹងជាទីសម្គាល់នៃសេចក្តីសញ្ញារវាងយើង និងអ្នករាល់គ្នា។
> លោកុប្បត្តិ 17:11។

យើងនឹងបន្តអំពីកិច្ចការទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

> «បន្ទាប់មក ខណៈដែលគាត់កំពុងបោសច្រានធូលី និងសំរាម ត្បូងក្លែងក្លាយ និងកាក់ក្លែងក្លាយ ទាំងអស់ក៏ហោះឡើង ហើយចេញតាមបង្អួចដូចជាពពក ម្យ៉ាងទៀតខ្យល់បានបក់នាំវាទៅបាត់។ ក្នុងភាពចលាចលនោះ ខ្ញុំបានបិទភ្នែករបស់ខ្ញុំមួយភ្លែត; នៅពេលខ្ញុំបើកវាឡើងវិញ សំរាមទាំងអស់បានបាត់អស់។ ត្បូងដ៏មានតម្លៃ ពេជ្រ និងកាក់មាស កាក់ប្រាក់ បានរាយប៉ាយយ៉ាងសម្បូរបែបពេញទាំងបន្ទប់។»

> បន្ទាប់មក លោកបានដាក់ប្រអប់គ្រឿងអលង្ការមួយលើតុ ដែលធំជាង និងស្រស់ស្អាតជាងប្រអប់មុនឆ្ងាយណាស់ ហើយបានប្រមូលគ្រឿងអលង្ការ ត្បូងពេជ្រ និងកាក់ទាំងឡាយដោយក្តាប់ដៃ ហើយចាក់វាចូលទៅក្នុងប្រអប់នោះ រហូតដល់មិនសល់សូម្បីតែមួយ
> ទោះបីជាត្បូងពេជ្រខ្លះមានទំហំមិនធំជាងចុងម្ជុលក៏ដោយ។

> “បន្ទាប់មក គាត់បានអញ្ជើញខ្ញុំឲ្យ «មកហើយមើល»។”

> «ខ្ញុំបានមើលចូលទៅក្នុងហិបនោះ
> ប៉ុន្តែភ្នែករបស់ខ្ញុំត្រូវបានពន្លឺនៃទិដ្ឋភាពនោះធ្វើឲ្យស្រឡាំងកាំង។
> វាទាំងនោះបានភ្លឺចែងចាំងដោយសិរីរុងរឿងដប់ដងលើសពីមុនរបស់វា។ ខ្ញុំគិតថា វាទាំងនោះត្រូវបានជូតសម្អាតនៅក្នុងខ្សាច់ដោយជើងរបស់មនុស្សអាក្រក់ទាំងនោះ ដែលបានបាចខ្ចាត់ខ្ចាយវា ហើយជាន់វានៅក្នុងធូលី។
> វាទាំងនោះត្រូវបានរៀបចំជាលំដាប់យ៉ាងស្រស់ស្អាតនៅក្នុងហិប
> មួយៗស្ថិតនៅកន្លែងរបស់ខ្លួន ដោយគ្មានស្លាកស្នាមឈឺចាប់ណាមួយដែលអាចមើលឃើញបានពីបុរសដែលបានបោះវាទៅ។
> ខ្ញុំបានស្រែកឡើងដោយអំណរយ៉ាងខ្លាំង
> ហើយសម្រែកនោះបានដាស់ខ្ញុំឲ្យភ្ញាក់ឡើង»។ Early Writings, 83.

> «អ្នកកំពុងដាក់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ឲ្យឆ្ងាយពេក។ ខ្ញុំបានឃើញថា ភ្លៀងចុងក្រោយកំពុងមក ដូចជា [ភ្លាមៗដូចជា] សម្រែកពេលអធ្រាត្រ ហើយដោយអំណាចខ្លាំងជាងដប់ដង»។ Spalding and Magan, 5.

> ហើយក្នុងគ្រប់កិច្ចការនៃប្រាជ្ញា និងការយល់ដឹង ដែលស្ដេចបានសួរដល់ពួកគេនោះទ្រង់បានឃើញថា ពួកគេប្រសើរជាងពួកគ្រូមន្តអាគម និងពួកហោរាសាស្ត្រទាំងអស់ ដែលនៅក្នុងអាណាចក្រទាំងមូលរបស់ទ្រង់ ដប់ដង។
> ដានីយ៉ែល ១:២០